

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἷς τακτικὸς πελάτης καφενεῖου πρὸ τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ:

— Τί νὰ σὰς εἰπῶ, κύριέ μου· ὁ καφές σας εἶνε καὶ καλὸς καὶ κακός. . . Εἶνε καλός, διότι δὲν ἔχει καθόλου κριθάρι· ἀλλ' εἶνε καὶ κακός, διότι. . . δὲν ἔχει καθόλου καφέ!

— Ἐκαμα τὴν διαθήκην μου, ἔλεγε σύζυγός τις, καὶ ἀφίνω ὅλην μου τὴν περιουσίαν εἰς τὴν σύζυγόν μου, μὲ μόνον τὸν ὄρον, νὰ ἔλθῃ εὐθύς μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς δεύτερον γάμον.

— Καὶ διατί;

— Εἶμαι βέβαιος τοιοιτοτρόπως, ὅτι θὰ εὐρεθῇ τοῦλάχιστον εἰς ἀνθρώπος, ὅστις θὰ κλαύσῃ τὸν θάνατόν μου.

Γνωμαὶ καὶ ἀκρίβεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιού.]

92.

Ὁ διανοίγων τοὺς ὀφθαλμοὺς τετυφωμένου λυπηρὰν προσφέρει αὐτῷ ὑπηρεσίαν, καθὼς μετὰ λύπης ἐδέχθη τὴν ἀπὸ τῆς μανίας αὐτοῦ θεραπείαν ὁ παράφρων ἐκεῖνος Ἀθηναῖος, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ὅλα τὰ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καταπλέοντα σκάφη πλοῖα ἦσαν αὐτοῦ ἴδια.

93.

Οἱ γέροντες προθύμως δίδουσι καλὰ παραγγέλματα, δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ τρόπου παρηγοροῦσι τὴν λύπην, ἣν αἰσθάνονται, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ δώσωσι κακὰ παραδείγματα.

94.

Τὰ μεγάλα ὀνόματα δὲν ἐπαίρουσιν, ἀλλὰ καθαιροῦσι τοὺς μὴ γινώσκοντας τὸ πῶς τοιοῦτοι ὄγκοι βαστάζονται.

95.

Σημεῖον προτερήματος ἐξόχου εἶναι ὁ ἐκ σόματος ἄκρως φθονοῦντος ἀνθρώπου ἔπαινος αὐτοῦ.

96.

Ἐνίοτε ἡ ἀγνωμοσύνη τοῦ ἀχαρίστου εἶναι ἤττον ἀξιοκατάκριτος τῶν τρόπων τοῦ εὐεργετήσαντος αὐτόν.

97.

Ἀπατῶνται οἱ νομιζόντες ὅτι ὁ νοῦς διαφέρει τῆς κρίσεως, διότι οὐδὲν ἄλλο ἢ κρίσις εἶναι, εἰμὴ τὸ ἐξαισιον φῶς τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς· εἰσδύει δὲ τὸ φῶς αὐτὸ εἰς τῶν πραγμάτων τὰ βάθη, καὶ φωτίζει τὰ σημειώσεως ἀξία, καὶ καθιστᾷ ὁρατὰ τὰ ἀδιόρατα. Ἀναμφισβητήτως δὲ τὰ εἰς τὴν κρίσιν ἀποδιδόμενα ἀποτελέσματα ἀποκαλύπτει εἶναι τοῦ ἀφθόνου φωτὸς τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

98.

Ἄπαντες ἐπαινοῦσι τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας αὐτῶν, τὴν τελειότητα ὅμως τοῦ νοῦς αὐτοῦ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐπαινέσῃ.

99.

Λεῖον λέγεται τὸ ἦθος τοῦ μὴ συλλαμβάνοντος κατὰ νοῦν πονηρόν τι ἢ ἀγροῖκον.

100.

Κόλαξ εἶναι καὶ ὁ αἰμύλος, ἀλλὰ θωπεύει κατὰ τρόπον ἀρεστόν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, εἶνε ἀνωτέρα πάντων τῶν ἄλλων καθηκόντων· ἀναπληροῖ πολλὰς ἄλλας ἀρετὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον παραβλεπομένης ἀπὸ τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλὰς μαρνανθείσας πεποιθήσεις, καὶ περιστάνεται ὡς κυβερνήτης τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν. Ἡ τιμὴ, χαρακτηρὰ ἔχουσα ἀόριστον, εἶνε ἀνωτέρα καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἠθικῆς· καὶ δὲν ὑποπίπτει μὲν εἰς τὴν διὰ τοῦ λόγου ἔρευναν, ἀλλὰ τὴν αἰσθανόμεθα, εἶνε θρησκεία. Ἐὰν ἐξησθῆνησεν εἰς τὴν καρδίαν μας τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, ἃς τηρήσωμεν ἀκέραιον τὸ τῆς τιμῆς. (Octave Feuillet.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον πολλὰ ἔργα ζώντων καλλιτεχνῶν ἐπωλήθησαν εἰς τιμὰς ὑπερόγκους. Ἐσχάτως ἠγόρασέ τις τὴν *Kalύβην* τοῦ ἀνθρακίως τοῦ γάλλου ζωγράφου Θεοδώρου Ρουσσῶ ἀντὶ ἑκατοντακισχιλίων φράγκων, καὶ ἕτερος μικρόν τινα πίνακα τοῦ Meissonier, ἀπεικονίζοντα *Καταυλισμὸν θωρακοφόρων*, ἀντὶ ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδων.

Πρὸς φωτισμὸν τοῦ Καπιτωλίου τῆς Οὐασιγκτωνίας γενήσεται προσεχῶς χρῆσις ἠλεκτρικοῦ φωτός. Κατὰ τὸ σύστημα, ὅπερ ἐνεκρίθη, τέσσαρες μηχαναὶ θὰ ὦσιν ἐπαρκεῖς πρὸς φωτισμὸν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, ἐν ᾗ μέχρι τοῦδε ἀπητοῦντο χίλιοι πεντακόσιοι καὶ πλέον λαμπτήρες φωταερίου. Τὴν λάμψιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, ὅπως μὴ βλάβῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, θὰ μετριάξωσι σφαιραὶ ὑέλινοι κίτρινον ἔχουσαι χρωματισμὸν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας καταγίνεται φιλοπόνως εἰς τὰ γράμματα. Πέρυσιν ἐδημοσίευσεν μετὰφρασιν εἰς τὸ πορτογαλικὸν τοῦ Ἀμλέτου τοῦ Σαίξπηρ. Νῦν δὲ, ὡς γράφουσι πολλοὶ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἐτοιμάζει μετὰφρασιν ἑτέρων δύο δραμάτων τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τοῦ Ἐμπόρου τῆς Βερετίας καὶ τοῦ Ὀδέλου.

Ἐν Λονδίῳ σκέπτονται νὰ ἐπιστεγάσωσι διὰ κρυσταλίνου θόλου μίαν τῶν μεγάλων ὁδῶν τῆς πόλεως ἐκείνης, τὴν Ὀδὸν ἀντιβασιλέως. Τοιοιτοτρόπως δὲ ἡ ὁδὸς αὕτη θὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τῶν ἀνέμων, τῆς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος. Τὴν νύκτα θὰ φωτίζηται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός.